

РЕШЕНИЕ

№ 1231

гр. София, 01.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-Д СЪСТАВ, в публично заседание на втори февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Силвана Гълъбова

Членове: Георги Ст. Чехларов
Михаела Касабова

при участието на секретаря Илияна Ив. Коцева
като разгледа докладваното от Георги Ст. Чехларов Въззивно гражданско дело № 20231100508662 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 – чл. 273 ГПК.

С решение № 7127/05.05.2023 г., постановено по гр.д. № 23501/2022 г. по описа на СРС, 58 състав, са отхвърлени предявените от „ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ“ ЕАД, ЕИК 831609046. против Л. Г. И., ЕГН *****, осъдителни иски за: 664,51 лв. стойност на доставена от дружеството топлинна енергия за имот с аб.№ 384530 в периода 01.10.2018-30.04.2019 г., ведно със законна лихва за периода от 04.05.2022 г. до изплащане на вземането, лихва в размер на 122,64 лв. за забава в периода от 15.09.2019 г. до 14.04.2022 г., както и 0,01 лв. – лихва върху цена на услуга дялово разпределение.

Срещу решението е постъпила въззивна жалба от ищеца „ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ“ ЕАД, в която се поддържа, че обжалваното решение е необосновано и постановено при съществени нарушения на материалния и процесуалния закон. Поддържа се, че претенцията е била заведена срещу Л. Г. И., но от събраните и неоспорени от ищеца доказателства се установило, че собственик на процесния имот е И.В.И.. Въззивникът сочи, че в първото по делото о.с.з. предприел действия по оттегляне на исковите срещу Л. Г. И. и насочването им към И.В.И., но първоинстанционният съд отказал без основание. Навежда се, че не е било необходимо съгласие от първоначалния ответник, тъй като оттеглянето на иска било заявено в първото по делото о.с.з. Въззивникът сочи, че ако

замяната е била допусната, то исковете му спрямо И.В.И. щели да бъдат напълно основателни, доколкото той е действителният собственик на имота, респ. потребител на топлинна енергия. Моли се за отмяна на обжалваното решение и връщане на делото за ново разглеждане от първоинстанционния съд, както и присъждане на сторените разноски.

Въззиваемият Л. Г. И. е подала отговор на въззивната жалба, с който оспорва същата. Излага доводи за правилност и законосъобразност на първоинстанционното решение и моли същото да бъде потвърдено, като бъдат присъдени и сторените разноски.

Не е постъпило становище по въззивната жалба от третото лице – помагач „МХ Елвеко” ООД.

Софийски градски съд, като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид доводите, наведени с въззивната жалба, за наличието на пороци на атакувания съдебен акт и възраженията на насрещната страна, приема следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата.

Настоящият съдебен състав намира, че обжалваното решение е валидно.

По отношение оплакванията на въззивника, свързани с допуснати процесуални нарушения по отношение на конституирането на страните в процеса, съдът намира следното:

Производството по делото е образувано по предявени от „Топлофикация София” ЕАД срещу „наследниците на А.В.И.“ осъдителни искове с правно основание чл. 79, ал. 1, пр.1 ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ и с правно основание 86, ал. 1 ЗЗД за заплащане на дължими суми за потребена топлинна енергия, за извършена услуга дялово разпределение и за начислени лихви върху главниците за имот – таван 4, находящ се в гр. София, ж.к. ****, аб.№ 384530. С уточнителна молба от 26.08.2022 г. ищецът е посочил като ответник по исковете си наследника по закон на А.В.И., а именно неговата майка Л. Г. И., което уточнение е допуснато от съда с разпореждане от 05.09.2022 г. С отговора на исковата молба е представено завещание от 29.01.2020 г., съставено в Щат Кънектикът, Окръг Феърфийлд, Стамфорд, САЩ (снабдено с Апостил, надлежно оформен) от А.В.И., по силата на което същият е завещал цялото си имущество на И.В.И.. Представено е и решение

от 07.03.2022 г., постановено по гр.д. № 2211/2021 г. на СГС, ГО, 18 състав /без отбелязване да е влязло в сила/, по сила на което е отхвърлен предявеният от Л. Г. И. срещу И.В.И. иск за по чл.42, б. „б“ ЗН за прогласяване нищожността на завещанието и иск по чл.124,ал.1 ГПК за признаване правото на собственост върху посочени недвижими имоти, вкл. процесния таван 4. Документите не са оспорени от ищеца, който не оспорва твърдението, че ответницата не е наследила процесния имот от А.В.И., респ. че не е собственик на имота и потребител на топлинна енергия.

В първото по делото о.с.з. процесуалният представител на ищеца юрисконсулт Соларова е заявила, че „заявяване изменение на иска – чрез замяна на ответника, като оттегляме предявения иск против Л. Г. И., на основание чл.228 ГПК, и насочваме претенцията си към И.В.И., ЕГН ***** във вр. с универсалното завещание, което е представено с отговора, като иска против първоначалния ответник оттегляме“. Процесуалният представител на ответника адв. Д. е заявила, че на основание чл.228 ГПК не е съгласна с исканата замяна, поради което и с протоколно определение първоинстанционният съд е оставил без уважение искането за замяна на ответника.

Съгласно чл.228, ал.1 ГПК изменение на иска чрез заменяне на някоя от страните с друго лице е допустимо при всяко положение на делото в първата инстанция със съгласието на двете страни и на лицето, което встъпва като страна по делото, а съгласно ал.2 на същата разпоредба - съгласието на ответника не е необходимо, когато ищецът се отказва от иска си спрямо него. Допустимостта на замяна на първоначална страна е обусловена от съгласуваните изявления на страните по първоначалния иск и на новата страна, които са насочени към заменянето или на ищеца с нов или на ответника с нов. С оглед на това когато се иска заменяне на досегашния ответник с нов, съгласието на първия не е необходимо, когато ищецът се отказва от иска спрямо него (чл. 228, ал. 2 ГПК), т.е., от аргумент за противното, когато се прави само оттегляне на иска, то съгласието на ответника е необходимо. Предпоставките за замяна на страна са изрично уредени в нормата на чл.228 ГПК, като хипотезата е различна от оттеглянето на иска по чл.232 ГПК, респ. правилата на чл.232 ГПК са неприложими в случая. Съгласно изричната разпоредба на чл.228 ГПК съгласието на първоначалния ответник винаги е необходимо за допускане на замяната му в

хипотезите, когато ищецът оттегля иска спрямо него, независимо дали е извършено в първото по делото о.с.з. Ето защо и първоинстанционния съд е процедирал законосъобразно, като е оставил без уважение искането за замяна на ответника с оглед изразеното от него несъгласие и заявеното от ищеца, че оттегля /а не че се отказва/ от исковете си спрямо него. По изложените съображения и обжалваното решение е допустимо като постановено между надлежните страни по спора. Доколкото между страните не се спори, че Л. Г. И. не е собственик на процесния недвижим имот, същата не е била и клиент на топлинна енергия, поради което и всички предявени срещу нея искове се явяват неоснователни.

С оглед съвпадането на крайните изводи на двете инстанции, решението на първоинстанционния съд следва да бъде потвърдено.

-

По разноските:

За въззивното производство разноски се следват само на въззиваемата страна в размер от 400 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран, Софийски градски съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 7127/05.05.2023 г., постановено по гр.д. № 23501/2022 г. по описа на СРС, 58 състав.

ОСЪЖДА Топлофикация София” ЕАД, ЕИК 831609046, да заплати на основание на чл.78,ал.3 ГПК на Л. Г. И., ЕГН *****, разноски за въззивното производство в размер от 400 лв.

Решението е постановено при участието на трето лице-помагач „МХ Елвеко” ООД, на страната на въззивника „Топлофикация София“ ЕАД.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____